

ספר

נועם אלימלך

זה החיבר אשר חיבר ה"ה הרב המקובל החסיד המפורסם איש אלקי קדוש יאמר לו אשר מעייניו יוצא חוצה ותורתו אמונתו תורת אמת על המשה חומשי תורה כאשר עיניכם תחונה משרים: גם כמה ליקומים על פסוקים ונגמרות ודרשים מיוסדים על אדני פו להורות לעם ה' דרך ה' את המעשה אשר יעשון:

הובא לבית הדפוס ע"י הני תרי אחים ה"ה הרבני המופלג החסיד המפורסם מוהר"ר אלעזר ואחיו הקטון ה"ה הרבני הותיק החסיד המפורסם מוהר"ר אליעזר ליפמן נר"ו: וע"י המסייע ה"ה האלוף התורני הנגיד מוהר"ר יעקב דוב בער הלוי ה"ר שמואל ריים מק"ק לבוב:

לסדר לפרט כי אמר אלהי אבי בעזרי לפ"ק.

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

הסכמת הנאונים

הסכמת תרב הנאון הנדול החסיד המפורסים
בדורו אביד דקי ק ליענמק *
הסכמת תרב הנאון הנדול החסיד המפורסים
בדורו אביד דקי ק פשעוורסק *

בא החכם לגבולי הרבני המופלא החסיד מוהרר אלעזר בן לאותו צדיק הרב המופלג החסיד המפורסי קדושי ישראל איש פלא המנו' מוהרר אלימלך ולהיה כבר נודע בישראל גודל צדקתו וחסידותו רבים השיב מעון ונשאר אצל בניו סרגניתא טבא חידושים על התור' אשר חידש בחייו וראיתי קצת פרושי' מצאתי בהם מתוקים מדבש ונופת צופים * וודאי יהיו תועלת גדול להרפים הספר הזה כאשר אמרו חז"ל דברים היוצאים מן הלכבננסים לתוך הלב והנני מסכים מיתן ויחקו בספר מיליו וזכות הרב המחבר יעמוד לנו הכיז המדבר לכבוד הרב המנוח החסיד המפורסם מוהרר אלימלך ז"ל אשר כל ימיו עסק בתורה ובמצות' וראוי לכל אדם להשתדל לדבר מצוה כזה להיות שפתותיו של אותו הצדיק דובבת בקבר * זו תורה חו שכרה נוצר תאנה יאכל פרי' הכיז הבא עהיה היום יום ב' מרחשוון תקס"ח לפ"ק פה קי"ק פשעוורסק יציו *

נאום שמואל הקמן בהרב המנוח המפורסים מוהרר משה פנחס ולהיה *

ואישא עיני וארא והנה שני אנשים נצבים לפני ובידם מגילה עפה כתובה פנים ואחור וקדם למעשה בראשית דברים העומדים ברומו של עולם למבינים וראויים לאומרים ויוצאים מפה קדוש אישאלקי נר ישראל וקדושו המנו' מוהרר אלימלך וצלהיה אשר מכירו הייתי לשעבר וזה כמה שנים אשר נתקבלתי פה קהילתינו מקום תכונתו מקורמים חיים אשר רבים שתו וחיו לשכנו דרשו ובאו מקצה ארץ וער קצה אמנם עכשיו ביותר אשר באו לפני אנשים האלו אנשי שם היה בן לאותו צדיק אשר הניח אחריו ברכה הרבני המופלג החסיד המפורסים כמוהרר אלעזר נר"ו וחד דעמי' היה הרבני המופלא ומופלג בתורה וחסידות ויראה שלם כמוהרר זכרי' מענדיל נר"ו בנן של קדושי' שלשלת יחוסי' ופרשו את המגיל' לפני מדברים עתיקים הנחקקים מפיו הקדוש והמה מתאמצים לעלות למצוה רבה לזכות הדור לחוק מהני מילי מילין עלאין קדישין בספר ספירת דברים קדושים אשר מושכים את הלב ליראה וקדושה ואורועיני כי מעמתי מעם הדבש בקראי בו שנים ושלוש דלתות והמה מתוקי' לחיך ונכנסי' ללב

ואמרת'י שגם מזה נודע גודל צדקתו וענותונוהו שלא רצה להתגלות את עצמו כל כך בחייו כאשר הי' דרכו תמיד להקמין איע' לכן הנני מחוקם בלבי וידי לחוק הדברים האלו בספר לקבעם כדפוס ויעשו כיון ויהא רעוא שזכות החסיד המנו' הנ"ל וזכות רבים אשר יעוררו לבכם בקוראם דברי קדושי' האלו יעמוד לנו' והיותנו זוכים במהרה למעמי תורה מנשיקי' פי משיח צדקינו * ויוחש ויכונן במהרה מקום מקדשינו אמין וראוי ונכון שלא להסיג גבולם בהדפסת עוד זה הספר עד זמן י' שנים מעת הנ"ל אם לא ברשות בניו הכיז המדבר לכבוד התורה ולומדיה וליראה את השם הנכבד והנורא יו' י' יד חשוון שנת תקס"ח לפ"ק.

הקמן זאב וואלף כמוהרר אלעזר פה קי"ק ליענמק *

הסכמת הרב הנאון הנדול החסיד המפורסים
בדורו אביד דקי ק פרגינארא:

מי יפאר גודל פאר גדולת רבינו הקדוש היה הרב הגדול ליהודים היה אורה החסיד והעניו אור ישראל וקדושו יפה פרי תואר קרא הי' שמו מוהרר אלימלך וללהיה וכבר נודע בין החיים אשר גדלו ואשר נשאו המלך מלכו של עולם ושמעו הי' הולך בכל הארץ: וינהל אחריו כל בית ישראל בעודנו חי עמנו איש איש מטלאכתו הן המלאכה הצריכה לגופו הן מרפא נפש עד איש אלהים יבא דבר שניהם ויחדיו יהיו תמים ברפאו' תעלה תרף נתן ועקים' שפתיו הוי מעשי' רב להושיעי' אבל מה נעשה כי בעיה אנה נערב ומשוש

הסכמת הרב הנאון הנדול החסיד המפורסים
בדורו המקובל אביד דקי ק זלאטשוב:

רבים שתו מבאר מים חיים אשר יצא מפי אותו צדיק איש אלקים קדוש יאמר לו המנוח מו' אלימלך ולהיה בחיים חיותו ועתהקם בנו תחתיו הרבני המופלג הוותיק ועושה חסד מ' אלעזר נ"י וחד דעמי' היה הרבני מ' זכרי' מענדיל והתנדבו נפשם לדבר מצוה לזכות הרבים ולהביא לבית הדפוס כתבי הקודש אשר נשאר אחריו ברכה כפרט ועוללות שנים שלשה גרורים בראש אמר שכתבו כשיצאו מפיו הקדוש ועתה בראותי הלקוטים אשר בידיהם פי' על התורה וכולם מלא עול מלכות שמים ודביקות הבורא יתיש לעבדו עבודה

הסכמת הגאונים

ומשוש לבינו קדוש ישראל הניל לפי שעה היה ואחו צדיק דרכו דרך כל הארץ ונגנו ארון הקודש והיא מרומי ישכון ותהי זאת תנהומתינו אשר הניה אחריו ברכה והן היום באו בגבולי הני זוגי דרבנן האחד בן לאותו צדיק: היה הרבני החסיד הותיק המופלא מ'. אליעזר ניי והיה הרבני החריף חסיד ועניו יראת ה' על פניו: והרות בנשהונוי ידיר נפשי ושיב מוהררד מנחם מענדל ניי גוע ישישים ובנן של קדושי אשר בארץ המה המפורסמין ושניהם במצוה רבה עסקי להוציא לאור תעלומות חכמת הרב הגדול הניל והראוני מחצב של סנפירון אשר חצב באמרי פיו ואשר דבר בקדשו דברים העומדים ברומו של עולם כבשו דרחמנא מדי שבת בשבתו והדברים מסודרים דבר דיבר על אופנו על סדר תורתנו הקדושה: ורוצים להרפיסו ולזכות הרבי והנה אף שידעתי מיעוט ערכי תולעת ולא איש דברים: ואינו כראי להעיד על דברים

עבודה שלימה ביראה ובאהבה למען ידעו התועים בינה והשכל לעשות רצון קונם נתתי שמחה בלבי כי יפוצו מעיינותיו חוצה: הגם שדברי תורה הניל אין צריכין חיווך וסמיכה כי מסומכים ומיוסדים על אדני פו וחלתי ואירא לשלוח ידי לאחוז ולתמוך את ארון הקודש אמנם עשיתי לסלאות רצון הני זוגא דרבנן הניל שהי בחפצם שאחן סמיכה לזאת ירי תיכון עמהם והי יהיה בעזרתם שיגמרו מלאכת הדפוס ס' הקדוש הניל אשר קראו אותו נועם אלימלך וראוי ונכון שלא להשיג גבולם להרפיס הספר הניל במשך עשרה שנים מיום כלות מלאכת הדפוס ספר הניל: וזכות הצדיק וזכות התורה יעמוד לכל ישראל עם דל השואל: ובא לציון גואל: כיז המדבר לכבוד ה' ותורתו היום יום ג' ב' כסליו תקמיח לפיך:

הקי' ישכר בער מגוע צבי פה קי'ק ולאמשוב:

שנאמרו מסיני ועוקר הרים אך מהפצרת ידידי נפשי האנשים הניל ואהבתי עוי לעשות רצונם הפצתי וכפרמ כי נפשי יודעת מאד רב התועלת מהדברים הניל להחפצים להדבק בה' באמת ובעונה והי' כל מבקשי ה' יבא להנות באמרי ספר הקדוש הניל ואשרי אדם עוו לו בו מסילות בלבכם יבואו לעלות מעלה מעלה לעבודת המלך משיע לזה ידי תכון עמם וזרועי תאמצם להביא ספר הקדוש הזה אל בית הדפוס ותמלא הארץ דעה את ה' דברי המדבר לכבוד תורתנו הקדושה ולכבוד נשמת רבינו הקדוש המחבר זיל * היום יום ג' חי חשוון תקמיח לפיך * פה קי'ק טרניגראד * הקטן אליעזר בהגאון מוהררד הלוי הראויץ זליהה*

הסכמת הרב המאה"ג המפורסם החסיד המקובל מהו' אברהם משה מפשעווארסק: הסכמת הרב המאה"ג המפורסם החסיד המקובל מהו' יעקב יוסף מאסטרסאה:

היות בא לפני פיק יציר הרבני המופלא החסיד מ' אלעזר בן לאותו צדיק המפורסם הגדול הרב החריף האיש אלקים ומפת הדור המנות מ' אלימלך ולה' והראה לפני סכת קודש על התורה הנכתב מדברי נועם זיו אמריו יצאו מפה קדוש מדבר כבוד אביו הניל ושעמתי טעם והיו סתוקים בפי כדבש למתוק: ובכן אמרתי טוב ויפי להביאו כיון בדפוס ואשרי המסייע בדבר ישולם שכרו בזה ובבא הכיז יעקב יוסף בהרב מוהרר יהודה ליב זציל סקי' אסטרסאה :

מודעת זאת בכל הארץ את יקר תפארת גדולות הדרת שפעת יקרת אור תורתו ויראתו של כבוד ארמיו היה מהו' הרב החסיד המפורסם איש אלקים קדוש הוא בוצינא קדישא מהוררד אלימלך ולהיה נשמתו בגנוי מרומים הכי'ם: וכבר יצא סיבעו בעולם ושמעו הטוב הולך בכל המדינות והעמיד תלמידים הרבה ורבים השיב מעון כאשר נודע ביהודה וכישראל גדול שמו לכל היד החזקה אשר עשה לעני כל ישראל: ואף בסותו הניה אחריו ברכה מהני מילי מעליותא שנאמרו מפיו הקדוש בעורנו הי עמנו מידי שבת בשבתו על שולחנו הטהור דברי

מתוקים לחיך ותאוהו לעינים פירושים תרופים ומתוקים על פסוקים וגמרי' ומדרשים מיוסדים על אדני פו להורות לעם ד' דרך ד' את המעשה אשר יעשון והן היום בא לפני כבוד מהו' הרבני המופלג החסיד והעניו ירא אלקים וסור מרע מו' אליעזר ניי כי אלקי אביו הי' בעורו להוציא מחשבתו מכת אל הפועל וחד דעמו היה הרבני המופלג החריף החסיד והעניו שלשלת היוחסין מוהררד זכריה מענדיל ניי בהרב המאה"ג מוהררד יהושוע אביד דקי'ק שטרומ: ושניהם לדבר אחד נתכונו לעסוק במלאכת הקודש ולהיות עבודתו הקודש עליהם להביא אל משבח הדפוס דברי פה קדוש מהוררד אלימלך ולהיה ובקשו ממני ליתן להם הסכמה: והנה מחמת שנפשי יודעת מאור מיעוט ערכי מסוה הבושה על פני כי בושש משה להרים את ידו לספר את גודל עילות תהילות מעלות ארמיו זיל כי לוי דומיה תהילה והמפורסם איצ' ראייה: אמנם מחמת

הסכמת

מיום אשר נתן לי אלקים לב לדעת ועינים לראות חסידתו ופרישתו של אדמיז לא זותי מכותלי בית מדרשו ותמיד הייתי מסתופף בצלו צל התכמה והיראה ויראתי בפצותי שיה לספר בשבחו שלא אפגום בכבודו כי הן אלא קצות דרכיו ואם אמרת אספרה גדול מדרגתיו קצר המצע מהשתרע: ומיום אשר נלקח ממנו ארון אלקים מאנה הנתם נפשי כי חשבו הרואות בארובות י אמרת זה ינהמנו מעצבון ידינו בשמענו אמרו כי נעמו כמו חלב ודשן תשבע נפשינו וכל הקורא בו בודאי ימצא מרגוע לנפשו ונשמתו ולכל בשרו יהיה מרפא וזכות הצדיק יעמוד לי לעורר לבב הקורא לעבודת הבורא ויראה זרע יאריך ימים וראוי ונכון לבני ישראל לבל ישיגו גבולם להדפיס הספר הנ"ל תוך משך עשר שנים לבל יהיו שלוחי מצוה נזקין ודמייעם מחילו וממאודו י ה' כזית הודו * הכ"ד המדבר בצדקה וכבוד אמיז הרב המחבר זלה"ה אשר בו נפשי שוקקה * ולזכות אחבי בדבריו אשר ספו מתוקה היום יום ב' מרחשון ואתה ד' קרן דוד תצטיה לסיק * הק' אברהם משה במהוריר צבי הירש בריא ז"ל מפשעוורסק *

התנצלות בן המחבר

אמרש נא סימתי לפני כל ודגדרס ידוע לי * לא חכנז עלי דק האמת אספרה למען אבאר אשר צלני ורעיוני הי תמיד למולי עזר נחיים מיומו של כבוד אלוני אני מו' המפורסם הגדול הסיס אלקים זוליא דנהורל שמו נעים כבוד מוהרר אלימלך זלה"ה הכ"ס נהיחם נכאן כנעט כמו מוקדש מעט בהתקנץ יחד קודש ישראל לשמוע דברי אלקים חיים יולאים פסס קדוש מדבר ועליו טחוף מלחו של כבוד אני מו' זלה"ה מלוף דגס ומללו זו כל אחר זנמח נפשו ולכו איך לעבוד את ה' צסכיל לנחם כל מד לפי מדרגתו רבים שמו זלמח את דגרו הקדושי' להיות מקוקי' דגס סופר שמור לדורות ולהנילו לנית הדפוס זלמחם לאו בכל יומי' ניפ' מתרחש לנסוע תמיד אל כבוד אני זלה"ה לשמוע מפיו הקדוש ממס וכסימו הדגרי' נלמרי' נספר זכרון אז נשמה כולנו תמיד נקדלנו זו הנהגתינו ודע איך להסכיל דרכינו לפני זורחינו ולכלכל את מעשינו כראוי ונכון כל מד לפי שכלו אשר יצין זו וכל אחר ילמח שכל הנלמח זו הכל נסגילי * זלח הסגתי למולם גס אנכי ככס חסקי מלח לדבר זה ונדלתי כך הוא האמת והישר אך אי אפשר לעשות שום ד"ק וד"ג זלח' ידעח כבוד אני מו' זלה"ה ונפסע דבר גדול כזה לדין אני להמלך זו אמרתי אנקט' את הדבר הזה מלחו אולי יסמע נקולי * רלמי ננהירות לכבוד אני עו זלה"ה ודגרי' הדגרי' האלי' זלניו והסגי' גזח הלגון אמח נכון הדבר מלח לפני זורח עולס יח"ס סינח לנית הדפוס כי כל אחר זולתי ילמח זו מוח סגלו לפי מעמדו ומדרגתו נעבור' אך שאיני רולי סייה' זחז נעור' נחיים מהסעס הכמוס ונלעויהי צליו נמור עמוי הקדוש והספור שלמח עמוו ארלי' להנילו לנית הדפוס וכה אמר אין לך מלוה גדולה מזו כי אף סכרלין הדגרי' כפסופין לפי ראות העין לכאור' אבל כסינח איזה חס' לדיק וישר ומכס וילמוד גזח הספר זולתי ילמח זו כל רעונו וזוה ימות הדבר אני * בעבור הדגרי' אלו הקדושים ששמעתי מפיו גמתי צלני הדבר להעשות כן לעמן כבוד הנורח ג"ס ונ"ס וימעלי' זכרו והי' כל ענקס ה' זלמח להעמיק חוכן הדגרי' עד היכן מגיעי' עמוק עמוק ילמחו והסגרו' ישרות ודרכי נועס וקרלתי סס הספר גועם אלימלך ע"ס כבוד אני זלה"ה וע"ס אמיר' נעיו' כסופ' אהוב' השמעני' נקחל קדושי' וזלנקטה נא מלח הסס הסיו על גערו של דבר ד' הי' עוזר לי * נא מלח אהובי' אחי' וריעי' נקשתי מלח' שנלס חלללו איד דבר סייה' גרלי' כסעות או יחור לטון או כדגרי' פשוטים נקשתי מלח לעיין נדבר היסג נענין הסוה ואחר העיון האעייתי אס זלמח ילמח איזה טעות ידעו נכון שהכותב טעה כמלמח הרמז"ס ז"ל שילור אסה לא ילמח משגיאי' ודלמח אשהלי * רדוממך שמך הגדול המפורס * על רב טוב אשר נמלח עמי ועד כה עזרתי ועל הכל סרנית סונך עמי עמה אשר זיחתי להנילו לאור ועלומות חממה אשר יללו מונחקים מלח עליון דברי אלקים חיים של כבוד אני מו' זלה"ה נטוב הגדול הזה שמחתי ושעמתי * לכן אמכפל לפניך אל רחום כהרנית סונך ומסך עמי נדבר זה להנילו לנית הדפוס הספר הקדוש הי כן מעזור ותחי' למשען לי * הי' לני תמים נחורחך והספר הז' יהי תמיד לנגד עיני ולני ללמוד ומחור רדוממך הגדולי ולזכור נספלותי ומסרונני למען לא אמוס מהדך הטוב והישר זה חלקי ועמלי * געתי' אנקס לפני ד' אלחי אומן האנשים אשר הי' נעזרתי להוליא מלח אל ספועל יהא רעווא סימנרכו בכל הנרכות תנויך ויעמוד להס זכות אני מענוח זלה"ה וחכו לעבודתך מתוך ריחני' מרוב כל ויללנו הס וכל אשר להס מכל נגע ומחלי' ומכל מיני פורעניות ומשחח לני * רלמען כבוד שמך הגדול מעשה ותקיים נא כל הנרכות אשר תמיד על פה כבוד אני מו' הורגלו להיות מנרך ישראל ולמקור נפשו עליהם בכל עח ולנטל מהס גזירות רעות נספלותו הנלמחה נפסירת נפשו: אני ששמים זכר' נא אלחי לטוב' לאכי כל זלח ותחי' נשמחו הקדושי' לטוב' זלמח סחיים עם נשמה איי: ומוס ורסס עלינו ופדנו מכל לער ואדרכי' השמח לזכרו נשמחך הגדולי' ובישועתך אשר אכחנו מלסס ומיחלים לה חמיד יומס וליני * בלמח היית עם אני זלה"ה כן תחי' עמי ועס אחי' וריעי' אהבי נפשי וזכ' לילך ג"כ בעקבותי הקדושים ואשר תמיד הדרכנו לעבודתך יעמוד לנו לכל נס' ימין ושעל אל מעזבנו ואל שפשיט זמח טלנו לקן הגוללה יהיו כללון כו' לורי וגולאי *

ביד המתנצל הק' אלעזר בהרב המפורסם הגדול מוהריר אלימלך וצוקיל *

הצעטיר קמן מרבינו אלימלך מליזענסק

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם

א ככל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במלות עשה זו של וקדשתי בתוך בני ישראל וידמה בנפשו ויזייר במחשבתו כאלו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדושת הש"י שוכר את עצמו ומפיל א"ע להאש על קידוש הש"י ומחשבה טובה הקב"ה מרפה למעשה ומלא שאליו שוכב ויושב בטל רק מקיים מצות עשה דאורייתא:

ב בפסוק א' של ק"ש וזכרה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר כנ"ל ועוד יקוין אם יענו אהו כל או"ה בכל עינוים קשים ויפסעו עורו מבשרו להכחיש ח"ו ביחודו יסבול כל היסורים ולא יודה להם ח"ו ויזייר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו כנ"ל וזוה יאל ידי חיוב ק"ש ותפלה כדוין: גם בשעת אכילה וזיווג יכוין כנ"ל וכשיחזיל להרגיש תענוג נשמי יזייר במחשבתו כנ"ל ותיכף ומיד יאמר בפיו ולבבו שיותר ה' לו תענוג ושמחה בעשיית מ"ע של וקדשתי באופן הנ"ל מהרגשת תענוג נשמי יהוה שהוא מהלרעת משכא דהייא וכך יאמר ורצה לדבר שיותר ה' לו תענוג ושמחה בעשיית מ"ע של וקדשתי באופן הנ"ל שאפילו היו חוספין אותו רואים בחלמט אכילה וזיווג לעשות לו הענוים קשים הייתי משמח א"ע על קידוש הש"י יותר מהתענוג נשמי הזה. אך יוהר שיהי' דובר בלמח בלבבו ושיהי' אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בחוכיות ובפנימיות הלב בלמח גמור ולא יטעה א"ע להיות בגונב דעת עליונה ח"ו:

ג ככל הדברים שבעולם הן בחורה הן בחפלה הן במצות מעשיות ירגיל א"ע לומר בזה הלשון הרוני עושה זאת לשם יתוד קוב"ה ושכינתיה לעשות נחת רוח להנורא ית"ש וירגיל א"ע לומר זאת בחוכיות ופנימיות הלב ובהמשך הזמן ירגיש הרהר גדולה בלמירה זו:

ד כשיחזיל להתעורר בו מדה רעה ח"ו ממדות רעות שהוא רגיל בהם כגון עקשנות ובושה של גלוה ועללות ובטלה המביאה לרדי שיעמום וכיוצא בהם יאמר תיכף ומיד בזה הלשון ובכל כמו הכעני החתי האמורי הפריזי החיווי והיבוסו והגרנשי ויגלל וירגיל א"ע ללמאס ראייתו של להסתכל חוץ לר' אמות אפי" כהיותו צביתו ובפרט צב"כ ובחדר שלומד בדרך הילוכו בחוץ ובהזדמן לפניו אשה אפי' אשתו וכניו הקטנים וכיוצא יזייר לפני עיניו השם אדני"י וכן כשיבא לו ח"ו מחשבה רעה מניאוף יאמר כמה פעמים ונשמרת מכל דבר רע ויהרהר אז בדרשות חז"ל שדרשו עליו שלא יהרהר אדם ביום ויבא לרדי קרי בליה ולא יניח ח"ו לשחות המחשבה רעה בחזומו שלא לתמאות שכל העליון חיו:

ה כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

ו כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

ז כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

ח כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

ט כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

י כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

יא כשיבא ח"ו לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה ח"ו כגון בהמה וחיה או עוף שנוקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בלורת אשתו גדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ולא יקמח את שכלו ח"ו:

צעטיל המן

מי שגולר בטבע של עקשנות יצטרך את טבעו מ' יום ר'ופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו וכן מי שטבעו טלל ירגיל את עלמו מ' יום ר'ופים לעשות כל דבר בזריזות הן בהולך לשכוב על מטחו הן לקום בבוקר ממשכבו הן בזריזות לבישת בגדים ועט' ולנקות את גופו ולילך בזריזות לבהכ"ג תיכף אחר קומו מהספר וכיוצא בהן וכן מי שטבעו ביישן מהחלק של בושח רעה ירגיל את עלמו מ' יום להתפלל דוקא בקול רם וכה תנועת אבריו ולקיים כל עלמותיו תאמרינה ולבדך על התורה בקול רם עד שיעזרוהו מן השמים להסיר הבושח הרעה ממנו וכן מי שאמרי טיו אינם עולים יפה ומסודר מחמת הרגל טבעו וכלי הדבור שלו ירגיל את עלמו מ' יום להטות אזנו להדיבורים היולאים מאליו הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא הן בשעת לימוד כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון וכן מי שטבעו אינו מתמיד בלימודו ירגיל את עלמו גם כן מ' יום ולימוד יותר מהרגל שלו ויסתכל בכל פעם קודם הלימוד בלעטיל קטן שלי ומשם ואילך מן השמים יעזרוהו להיות מוסיף והולך בשבירת מדות הרעות עד תומם :

יך בכל עת שהוא פנוי מהתורה ומהתפלה לימוד את עלמו בעל פה דברים הגריכיים לו כגון מתיקון רחל ומתיקון לאה ותפלת השב וברכת לבנה ובריך שמייה ועל הכל ומודים דרבנן ויהרהר במלות עשה של ונקדשתי וכו' ככתוב לעיל. כ"ז מלאתי בכ"י :

יך יזהר מאוד ומאוד לחזור לפעמים בכל מעת לעת זה הצעטיל קטן ויערש כל חיבה וחיבה בלשון אשכנז וזה יהי' לו חוק ולא יעבור מללמוד קודם הזיווג פרק ט"ז בר"ה והנהגות האר"י ז"ל ואם ישאר לו פנאי לימוד גם פרק י"ז מר"ח הג"ל וזה יהי' לו חוק ולא יעבור :
מן קודם נט"י לאכילה יאמר תפלת השב של ר"י ז"ל ואחר אכילה המוליא יאמר בזה הלשון לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אין אני אוכל להנחת גופי ח"ו רק שיהי' גופי בריא וחזק לעבודתו ית"ש ולא יעכב שום חטא ועון והרהור רע והענוג גשמי את היחוד קוב"ה על ידי נילוות קדושות של האכילה והשתיה הוה ויכוין כשהוא אוכל דבר מה או שותה דבר מה שהטעם שהוא מרגיש בפיו בשעת לטיסה ובשעת גמיעה היא פנימיות הקדוש' ונילוט' הקדוש' השורה במאכל או במשק' ההוא וע"י האכילה והשתיה בשינים והאלקומכא נברר הפנימיות מהאוכל שלא יעשה מותר להשפיע לחי'וטי' ואז נפשו נהנית מהפנימיות והפסולת נעשה מותרות וגדחה אל החי'וטיים ויקבל אז במחשבתו שתיכף ומיד כשירגיש שיתקך לנגביו לא ישהה את הפסולת בקרבו לעמא ח"ו את מוחו ולשקן את נפשו להשהות את הולאה והשתן בקרבו אפי' רגע א'. וגם ילייר לפניו בשעת אכילה האותיות מאכ"ל ככתב אשורית ויהרהר שעולה ל"א כמנין הויה בשילוב אדני :

מן האדם לא נברא בעולם רק לשכר את הטבע לכן יזרו א"ע לחקן מדותיו בשנת י"ח דוקא כמו שאבאר כגון

הנהגות האדם

מדרב המניד איש אדתי המפורסים מודר"ר ארימלך זצ"ל

אלה הדברים אשר יעשה האדם וחי בהם

א הראשון לריך האדם ללמוד גמרא ופירש"י ותוס' ומפרשים כל אחד לפי השגתו והפוסקים אחריהם ומתחלה ילמוד ש"ע א"ח ולריך להסתכל להש"י שיבא על האמת כי חטאה נעורים של האדם הראשון מסמין עינו שלא יראה אף שיכול לפלפל ולהגיד לאחרים דינו אכל הוא בעלמו שוכח ולא מקיימם בזמנת לפן לריך האדם להתחרט מאד על עוונותיו ולהתבודד עלמו קודם לוח היום שאז עת רצון לבכות על גלות השכינה פעמים הרבה עד און חקר וביכה בדמעות וגם ציוס לפעמים יתבודד ואז יתחבר בעצמו שמעמו עונותיו נגד עינו. ויזכור את חטאתיו ועוונותיו ופשעיו כהרים וגבשות אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה ככה. ככה יעשה לא פעם ולא שנים ולא מאה פעמים עד אשר ירחמי עליו מן השמים ויתפלל להש"י שידרכהו

בדרך ויזכרו דרכו שלא יבלה חיי חייו ולא הש"י בדחמיו ובכבוד חסדיו יאיר עינו בצלור תורתו הקדושה ויבין וישיכל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו :

ב אלה הדברים לריך לזהר מתנופה ומשקרים וללנות ולה"ר וקנאה ושנאה ותחרות וכעס וגאווה ומלהסתכל בגשים ומלהרבות שיחה עם אשה אפי' עם אשתו אמרו כו' ובפרט צעת מדה לריך הרחקה :

ג ויזכור תמיד יום המיתה וכשילמוד גמרא או שאר ספרים לא יפסיק שלא יעבור על דברי חז"ל שדרשו על הקוספ' וכו'. ויתפלל להש"י שילמוד תורה לשמה :

ד ויעסוק בחימה וביראה בחייו ספרי מוסר בכל יום בר"ח ושל"ה ומ"ה :

ולפעמים

הנהגות האדם

ה ידי הקפדה זו וכן בכל דבר יזכור מיד חטאותיו ועי"ז יוכנע ויושבד כח הילה"ר:

ה יתפלל להשי"ת שיצורו לעשות תשובה שלימה ושלא ימות בלא תשובה ויכלול את עלמו בתוך שאר ב"ת שיצורו שיטפה תשובה שלימה ויתפלל על מחילת פגעותיו בכלל מחילת פגעות ב"י:

ה יד ויהיו דבריו בנחת עם בני אדם ואם משבחין אותו ילך בזריות וילטער את עלמו ויאמר מה זה משבחין אותי ואין בי אלו היו מכירין בשפלותי ושמותי ומעללי ומעשי הרעים ואיך אשא פני לפני הבורא ית"ש שהוא יודע ורואה מעשי בכל עת ורגע אעפ"כ הוא מרחם עלי בכל דברי:

ה ידמה בעיניו כאלו אדם עומד לנגדו תמיד ולא ירף ממנו השמחה במעשיו תמיד ואלו היה רואה בו דבר מכוער היה מתבייש ומאם בעיניו והיה מסמין את עלמו באמתחת טכור מגודל הבישה על אחת כמה וכמה ית' שמו עומד עליו ורואה במעשיו בכל עת ורגע בלתי אפשר להסמין עלמו ממנו כמ"ש אם יסתר כמ"ש בא"ח:

ה יז אם יגנה אותו שום אדם ישמח מאוד שהקרה ה' לפניו איש כזה שמתגנה במעשיו המכוערים וכל אדם יהיה בעיניו טוב ממנו:

ה יז ירחיק את עלמו מכל דבר שאין בו לורך לתכלית בריאת גופו לעבודת השי"ת הן באכילה ושתייה הן בכל האות והנאות:

ה יח ועיקר שימור את עלמו ממשקה המשכרו כי זה חולי רע ומביא את האדם לשפלות גדול כמאמר התנא לא תרוי ולא תחטא:

ה יח וישמור מלהזכיר שם לבטלה: **ב** וישמור עלמו מלדבר ומלחשוב שום דבר קדושה במקום מטונף כי הילך הרע מתגבר דוקא להזכיר דבר קדושה במקום מטונף:

ה יח וישמור עלמו מלדבר בציט הכנסת הקדוש אף דברי מוסר שלא יומשך מתוך קן לדבר בטל:

ה ולפעמים ילמוד באימה במעט איזה כתבים מהאר"י זללה"ה וכ"ז באימה וזיראה ופחד ה' בדורות הראשונים היו נשמותיהם נשמות קדושות והיו נשמרים מנעוריהם מכל חטא ועון והיו נשמותיהם ראויים ומסוגלים ללמוד חכמה זאת אבל עתה בעו"ה שיש לנו גוף עכור וחומר עב לריך האדם לזכך ולכבס עלמו מכל חטא ולזכך נשמתו ויבין האדם אם זכך נשמתו כאשר אין ילה"ר מסיתו לשמות והבלים כאשר בתחלה ואז יוכל ללמוד בכל פעם הכתבים והשי"י יזכהו אם יזכך מחשבתו בקדושה באמת ובתמים שיפתח לו שערי החכמה בכחצי האר"י זלה"ה אשר לא כן כ"י שמוכזב בתאות גופניות בהבלי זמן שהלימוד קשה לו מאד ח"ו:

ה לריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד כנ"ל בלמוד הגמ' ותוס' גם דברי אגדה שבגמ' המה מסוגלים מאד לזכך נשמתו:

ה וישמור עלמו מעצירות מהרהורים רעים בכל אופן ואופן:

ה וישמור עלמו מלשטוף שום אדם מישראל כ"א הרשעים שטודעים לו בזיכור שחי אפשר לדונם לבק זכות וכל שאפשר לדונם לזכות מחויב לאהוב כנפשו בכל מאורו בגופו וכנפשו לקיים והאבת לירעך כמוך:

ה וישמור את עלמו מלדבר שום דבור קודם התפלה אפי' דבר אחד כי זה מטבל כוונת התפלה:

ה ויזהר לנקות את עלמו קודם התפלה וקודם סעודה גם בכל פעם שריך לנקבו שלא להשהות ויעבור על כל תשקלו:

ה יח ויזהר שיהי בגדיו הכתונת ומכנסים מטוקים מלכלוך וזואה וש"י ח"ו:

ה יח לא יטיל אימה יסירה בתוך ביתו ולא יקפיד שום הקפדה בתוך ביתו ואם יהיה לו שום הקפדה על שום אדם או על דבר אחד יזכור מיד חטאת נעוריו ויאמר בלבו אין זה כי אם פגעותי הביאני

